

இலங்கை முஸ்லிம் கிராமியப் பெண்களின் துன்பியல் 'கவி'கள்: சமூக, உளவியல் நோக்கு

Tragic 'Kavi' of Sri Lankan Muslim Village Womens: Social and Psychological view

கலாநிதி சி. சந்திரசேகரம்/ Dr.S.Santhirasegaram³

Abstract

'Kavi' is the one kind of folk Songs of Eastern Sri Lankan Muslims. Most of the Kavis were sung by women. Specially it is a tradition in Muslim community when the women face the problems and tragedies, they create and sing as Kavis and convey them to the persons who cause the problems. The women conduct this type of ritual communication when they abandoned by men, neglected by their children, separated from their children and being childlessness. Due to written by affected women, their mood is exposed in these Kavis.

They have fabricated and sung the Kavis as a way of relief from life issues which they faced. They are trying to get mental comfort through fabricating their tragedies as Kavi and singing in solitude or send those Kavis to the persons who cause the tragedies. The purposes of this communication were sharing the tragedies with others, get mental comfort by sharing and solve the conflict.

Keywords: Kavi, Ritual communication, Tragic, Tradition

அறிமுகம்

கவி என்னும் சொல் பாடல் அல்லது கவிதைகள் அனைத்தையும் குறிக்கும் ஒரு பொதுச் சொல்லாக இருப்பினும், கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்களின் கிராமியப் பாடல் வகைகளில் ஒன்றைக் குறிக்கும் சிறப்புச் சொல்லாக வழங்குகிறது. இக்கவிகளில் கணிசமானவை காதல் சார்ந்தவையாகும். இதன் காரணமாகப் பலரும் கவியைக் காதலை வெளிப்படுத்தும் பாடல்வடிவமாகக் கருதி வந்துள்ளனர். ஆயினும், கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்கள் மத்தியிலே காதல் சாராத பொருளை உள்ளடக்கமாகக் கொண்ட ஏராளமான கவிகள் வழக்கில் உள்ளன. அந்த அடிப்படையில் அது பொருள் அடிப்படையிலன்றி வடிவ அடிப்படையிலேயே ஏனைய பாடல் வகைகளில் இருந்து வேறுபடுகிறது என்பார் எம். ஏ. நுஃமான் (1980: 131).

நான்கு வரிகளைக் கொண்ட கவி, ஈரடிக்கண்ணி அமைப்புடையது. அதாவது, ஈரடி இசையமைப்பு வாய்பாட்டைக் கொண்டது. கவிகள் உயர் தொனியுடன் பாடப்படுபவை. அவை பெரும்பாலும் கூற்றுமுறையாகவும் மாறுந்தரமாகவும் அமைவன, உரையாடல் தன்மையில் வருவன.

³தலைவர், மொழித்துறை, கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை.
santhirasegaramsinnathamby@yahoo.com

கவிகளின் வடிவ இறுக்கம், உள்ளுறைப் படிமம், குறியீட்டுத் தன்மை, இதமான இசைப்பண்பு முதலான சிறப்புக்கள் காரணமாக உணர்வுகளை உருக்கமாகவும் ஆழமாகவும் புலப்படுத்துவதற்குச் சிறந்ததொரு வடிவமாகக் கவி வடிவம் கையாளப்பட்டு வந்துள்ளது. குறிப்பாக, பிற்காலத்திலே சற்று எழுத்தறிவுள்ள முஸ்லிம் கிராமிய மக்கள் சமூக நிகழ்வுகள், பிரச்சினைகள் பற்றிப் பாடுவதற்குக் கவி வடிவத்தைக் கையாண்டுள்ளனர். அதிலும் குறிப்பாக இத்தகைய கவிகள் பெண்களால் அதிகம் பாடப்பட்டுள்ளன என்பது கள ஆய்வின்மூலம் அறியப்பட்டது.

ஆய்வுச் சிக்கல்

கவிகள் பாவனையான காதல் உணர்வுகளைக் கூறுவன, பெரும்பாலும் ஆண்களால் பாடப்பட்டவை என்பது பொதுவான கருத்தாகும். கவி வடிவம் ஒரு மகிழ்வளிப்புக்கான வடிவமாகவே நோக்கப்பட்டு வந்துள்ளது. ஆனால் இக்கவிகளில் ஒரு பகுதி பாவனையற்ற வகையில் சொந்தப் பிரச்சினைகளை வெளிப்படுத்துகின்ற - அவற்றிற்கு முகங்கொடுத்த பெண்களால் பாடப்பட்டவையாக உள்ளன. அந்தக் கவிகள் ஊடாகத் தொடர்பாடல் கொள்ளும் மரபொன்று இருந்து வந்திருக்கின்றது. ஆயினும், இந்தப் பண்பாட்டு மரபு மறைக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆய்வு நோக்கம்

கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம் பெண்கள் தமது சொந்த வாழ்வில் அனுபவித்த பிரச்சினைகள், துயரங்களில் இருந்து விடுபடுவதற்கு அல்லது மன அழுத்தங்களைப் போக்குவதற்குக் கவிகளை எவ்வாறு ஊடகமாகப் பயன்படுத்தினர் என்பதையும் சமூகத்திலே பெண்கள் எத்தகைய பிரச்சினைகளுக்கும் அடக்குமுறைகளுக்கும் முகம்கொடுத்து வந்துள்ளனர் என்பதையும் வெளிப்படுத்துவது இவ்வாய்வின் நோக்கமாகும்.

ஆய்வுப் பெறுபேறுகளும் முடிவுகளும்

பெண்கள் தமக்குக் குடும்பத்தில் பிரச்சினைகள், வேதனைகள் ஏற்படுமிடத்து அவற்றைக் கவிகளாக எழுதிப் படிப்பதும் அப்பிரச்சினைகளுக்குக் காரணமானவர்களுக்கு அவற்றைத் தெரியப்படுத்துவதும் முஸ்லிம் சமூகத்தவர் மத்தியில் ஒரு மரபாக உள்ளது. ஆண்களால் கைவிடப்படுதல், பிள்ளைகளால் புறக்கணிக்கப்படுதல், பிள்ளைப்பேறின்மை, பிள்ளைகளைப் பிரிந்திருத்தல் முதலான பல்வேறு பிரச்சினைகளுக்கு இப்பெண்கள் முகம்கொடுக்கின்றபோது இத்தகைய சடங்கியல் தொடர்பாடலை மேற்கொள்கின்றனர். இந்தப் பாடல்கள் பெரும்பாலும் பாதிக்கப்பட்ட பெண்களால் எழுதப்பட்டவையாக உள்ளதால் இவற்றில் அவர்களின் இயல்பான மனநிலை வெளிப்படுவதைக் காணலாம். இக்கவிகள் தாளில் எழுதப்பட்டு அல்லது ஒலிப்பதிவு செய்யப்பட்டு உரியவர்களுக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளன. இது தம் துன்ப உணர்வுகளை வெளிப்படுத்துவதற்கான தொடர்பாடல் முறையாகப் பயன்படுகின்றது.

கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம் பெண்கள் மத்தியில் இத்தகைய 'கவித்தொடர்பாடல் முறை' நிலவுவதைப் பின்வரும் கூற்று எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

பெண்கள் தங்கள் சொந்தத் துயரங்களையும் குடும்ப நெரிசல்களையும் அன்றாட வாழ்க்கையில் எதிர்கொள்ளும் நிகழ்ச்சிகளையும் கவிகளாகப் பாடும் இயல்பினர்... தனது துன்பத்தை வெளியேற்றும் ஊடகமாகக் கவி அவளுக்குப் பயன்படுகின்றது. சற்று எழுத்தறிவுள்ள சில பெண்கள் தம் துயரங்களைக் கவியாக எழுதி அதற்குக் காரணமாக இருந்தவர்களுக்கு அனுப்பும் வழக்கமும் உண்டு. சமீபத்தில் இத்தகைய ஒரு கவிப்பிரதி எனக்குக் கிடைத்தது (நுஃமான், எம்.ஏ., 1980:136-38).

எம்.ஏ.நுஃமானின் இக்கூற்று மூலம் பெண்கள் தமது சொந்தத் துயரங்களையும் பிரச்சினைகளையும் கவியாக இயற்றிப் பாடுவதன் மூலமும் துயரத்திற்குக் காரணமானவருக்குத் தெரியப்படுத்துவதன் மூலமும் தமது துயரங்களை வெளியேற்றி ஆறுதல் காண முனைகின்றனர் என்பதை அறிய முடிகின்றது. இக்கவிகளை அவர்கள் தம்முடன் நெருங்கியவர்களிடமும் குடும்ப உறுப்பினர்களிடமும் பாடிக் காட்டுகின்றனர். எனவே, இக்கவிகள் ஒரு தொடர்பாடல் ஊடகம் என்ற வகையில் செயற்படுகின்றன. சற்று எழுத்தறிவுள்ள கிராமியப் பெண்கள் தமது உண்மையான துன்ப உணர்வுகளை உருக்கமாகவும் ஆழமாகவும் வெளிப்படுத்துவதற்கு ஏற்ற வடிவமாகக் கவியை அவர்கள் பயன்படுத்தியுள்ளனர்.

அந்தவகையில், பெண்கள் எதிர்நோக்கும் குடும்பம் சார்ந்த பிரச்சினைகளில் ஆண்களால் கைவிடப்படுதல் அல்லது ஏமாற்றப்படுதல் என்பது முக்கியமானதாகும். இவ்வாறான பிரச்சினைகள் கிராமியப் பெண்களுக்கு ஏற்படுகின்றபோது அவர்கள் சட்ட நடவடிக்கைகளை நாடுவது மிகவும் குறைவாகும். மாறாகத் தம் வேதனைகளை அடக்கிக்கொண்டு வீட்டினுள்ளே நடைப்பிணங்களாக வாழ்கின்றனர். இத்தகைய சில முஸ்லிம் கிராமியப் பெண்கள் தம் வேதனைகளைப் பாடல்களாக எழுதிப் பாடுவதும், பிரச்சினைக்குக் காரணமானவருக்கு அனுப்புவதும் வழக்கமாக உள்ளது. கணவனால் கைவிடப்பட்ட அக்கரைப்பற்றைச் சேர்ந்த ஓர் இளம்பெண்ணால் பாடப்பட்டதாக எம்.ஏ.நுஃமான் குறிப்பிடும் கவித்தொகுதி இத்தகைய சடங்கியல்சார் கவித் தொடர்பாடலுக்குச் சிறந்ததொரு எடுத்துக்காட்டாகும். 196 கவிகளைக் கொண்ட இக்கவித்தொகுதியில் இருந்து சில கவிகளையும் அவர் குறிப்பிட்டுள்ளார் (1980: 136-37):

"கரைவாகைச் சேர்ந்த ஒரு மீனவனைக் கலியாணம் செய்து அவனுடன் பத்து ஆண்டுகள் வாழ்க்கை நடத்தி - பின்னர் மலடி என்று கூறி அவனால் கைவிடப்பட்ட அக்கரைப்பற்றைச் சேர்ந்த ஒரு இளம்பெண் தனது துயரங்களை கணவனின் உறவினர்களுக்கு கவிகள் மூலம் அதில் தெரியப்படுத்துகின்றாள்" (மேலது, 136).

எனக் கூறுகின்றார். இக்கவிகள் கணவன் தனக்குச் செய்த துரோகத்தையும் கொடுமைகளையும் அது தொடர்பான துயரத்தையும் கணவனின் உறவினர்களிடம் சொல்லி ஏங்குவனவாக உள்ளன.

*'நன்றி மறந்தார் நகமிருக்கச் சதையெடுத்தார்
கழுத்திலையும் கத்தி வைத்தார் - இனிஓர் காலமும் தான் பேச்சிருக்கோ'*

*'மலடி என்று சொல்லி வசை பேசிப் போட்டாரு
படைத்த றகுமான் மாமி-என்னைப் பதராக்கிப் போட்டாராக்கும்'*

கணவன் தனக்குச் செய்த பல்வேறு கொடுமைகளால் அடைந்த வேதனைகளை உருக்கமாக வெளிப்படுத்துவதோடு அவன் மீதுள்ள தீரா வெறுப்பையும் பாடுகிறார். இக்கவிகள் அப்பெண்ணின் உள்ளக் குமுறல்களின் வெளிப்பாடாகவே அமைகின்றன. தான் மலடியாய்ப் போனதை எண்ணி ஏங்குகிறார்; அவ்வாறு தன்னைப் படைத்துவிட்ட கடவுளை நொந்துகொள்கின்றார். பதர் என்ற சொல் மூலம் வீட்டிற்கும் சமூகத்துக்கும் பயனற்றவளாக இறைவன் தன்னைப் படைத்துவிட்டார் என்று மனக்குமுறல் உறுகின்றார்.

இதற்கும் மேலாக இத்தகைய நிலை சமூகத்தின் வசைப் பேச்சுக்கு உரியவளாகவும் பெண்ணை ஆக்கி விடுகின்றது. பிள்ளைப் பாக்கியம் இல்லையே என்ற வேதனையால் தவிக்கின்ற அதேவேளை வீட்டினுள்ளும் வெளியிலும் மலடி என்ற வசைப் பேச்சுக்கு உள்ளாகி ஒரு பெண் படுகின்ற ஆற்றாமையினைப் பின்வரும் கவி காட்டுகின்றது.

*'உருகும் மெழுகானேன் உள்ளம் மெழுகுக் கொம்பானேன்
கடுகு நிறமானேன் - மதினி இந்தக் கவலை வந்த நாள் தொடுத்து'*

இந்த வேதனை ஏற்பட்ட காலம் முதலாக அவர் அடைந்துவந்த வேதனையின் தன்மையினையும், அதனால் உடலும் பொலிவு இழந்துவிட்ட நிலையினையும் உவமைகள் மூலம் எடுத்துக்காட்டுகின்றார். இவ்வாறு தனக்கு ஏற்பட்ட வேதனைகளை அதற்குக் காரணமானவரின் உறவினர்களிடம் எடுத்துக் கூறுவதன் மூலம் அப்பெண் மன அமைதிகாண முனைகின்றார்.

'மாமிக்கு மருமகள் எழுதிய கடிதம்' என்ற கவித் தொகுதியும் (பார்க்க: யோகராசா, செ.,2002:46) ஏமாற்றப்பட்ட ஓர் இளம்பெண்ணின் வேதனையை எடுத்துக் காட்டுவதாகும். இது சம்மாந்துறை என்ற ஊரைச் சேர்ந்த ஓர் இளம் பெண்ணால் எழுதப்பட்டது. திருமணம் தடைப்பட்டதால் ஓர் ஏழைப்பெண் அடைந்த வேதனையின் வெளிப்பாடுகளாக இந்தக் கவிகள் அமைந்துள்ளன. அவர் சில கவிகளில் தனக்கு இழைக்கப்பட்ட கொடுமையை இடித்துரைக்கின்றார். ஆயினும் குடும்ப உறவுக்கான முனைப்பே அந்தப் பெண்ணின் நோக்கமாக உள்ளது. அதாவது, தனது வேதனைகளையும், அவலமான நிலையினையும் எடுத்துக் கூறி, தன்மேல் இரக்கம் காட்டுமாறும், வாழ்வு தருமாறும் கெஞ்சுகின்ற தன்மையை

இக்கவிகளில் அதிகம் காணலாம். மாமியிடம் மனமாற்றத்தை ஏற்படுத்துவது இக்கவிகளின் நோக்காக உள்ளது.

*'தேக்கமரம் பூத்து தெருவில் சொரிஞ்சது போல் - நாங்க
ஏங்கி அழுகிறத மாமி நீங்க என்னஎண்டு கேட்டிருங்க'*

உவமை மூலம் தன் வேதனையின் தன்மையைப் புலப்படுத்தும் அவர், அந்த வேதனையில் பங்கெடுக்குமாறும், தன்மீது இரக்கம் காட்டுமாறும் மாமியை வேண்டுகின்றார்.

*'மய்யால் எழுதி மடிச்ச கடுதாசியில
கலத்தால் எழுதினாப் போல் எண்ட
கல்புலயும் மாமி கக்கிசம்கா'*

என்று கவலையே வாழ்வாகிப் போன தன் அவல வாழ்வைக் கூறுகின்றார். இவ்வாறு தன் வேதனையின் அவலத்தைக் கூறுமிடத்து அதற்கு அப்பால் தன் குடும்பத்தின் அவலமான நிலையினையும் எடுத்துக்காட்டி தன்மீது இரக்கம் காட்டுமாறு வேண்டுகல் செய்கிறார். பல கவிகளினதும் ஈற்றில் தன்மீது இரக்கம் காட்டுமாறு கெஞ்சுகின்ற தன்மை தெரிகிறது.

*'எண்ட தாயாரும் இல்ல தகப்பனுந்தான் மவுத்து
தனித்துக் கிடக்கன் எண்ட தங்கமாமி என்ன ஆதரிங்க'*

என்று மேலும் தன் அனாதரவற்ற அவலநிலையினைக் கூறி கெஞ்சிக் கேட்கிறார். இவ்வாறு கெஞ்சி வேண்டுவதற்கு அடிப்படையாக அமைவது அப்பெண்ணின் பொருளாதார நிலையேயாகும் என்பதை அவரது கவிகள் புலப்படுத்துகின்றன. அந்தவகையில் ஏழைப் பெண்களின் திருமண நடைமுறையில் சமூகத்தில் உள்ள சீதன வழக்கு எத்தகைய தாக்கத்தைச் செலுத்துகின்றது என்பதை இவரது கவிகள் மூலம் அறிந்துகொள்ளலாம்.

*'காணி முணு ஏக்கரும் கல்வீடும் உண்டுமெண்டா
கண்ணான மாமி என்னக் காதலிக்க ஆள் கிடய்க்கும்'*

தன் திருமணத்திற்குச் சீதனம் தடையாக நிற்கும் சமூகநிலையை எடுத்துக்காட்டும் அவர், பொருளாதாரமே காதலைத் தீர்மானிக்கும் சக்தியாக உள்ளதையும் பாடுகிறார். சில கவிகளில் மாமியின் சதிச் செயலையும் வெளிப்படுத்துகிறார். ஆயினும் மாமியின் சதியை வெளிப்படையாக விமர்சனம் செய்யாது சதியை எண்ணி ஏங்குகின்ற தன்மை காணப்படுகின்றது. இதன் அடிப்படையிலேயே சில கவிகளில்; தீங்கு செய்த மாமியைச் சிறப்பித்தும் பாடுகின்றார்.

கிராமியப் பெண்கள் குடும்பப் பிரச்சினைகளாலோ, வேறு காரணங்களாலோ தம் பிள்ளைகளைப் பிரிந்திருக்க வேண்டி ஏற்பட்டபோது அடைந்த பிரிவு வேதனைகளையும் கவி;களாக உருவாக்கியுள்ளனர். அக்கரைப்பற்றைச் சேர்ந்த

ஒரு தாய் பாடிய 'கல்விக்காக தன்னைவிட்டுப் பிரிந்து சென்ற மகனை எண்ணிப் பாடியவை' என்ற தலைப்பில் அமைந்த கவித்தொகுதியில் 75 கவிகள் உள்ளன (பார்க்க: உதுமான் ஸாஹிப், எம். வை. 2006: 37-51). இக்கவிகளிலே பிள்ளையைப் பிரிந்த தாயின் பரிதவிப்பு பலவகையில் வெளிப்படுகின்றது.

கப்பலில் வெளிநாடு போன மகன் தன்னுடன் எவ்வித தொடர்பும் கொள்ளாத நிலையில் அவனுக்கு என்ன நடந்ததோ? எங்கு சென்றானோ? எப்படி இருக்கின்றானோ? என்ற தகவல் ஏதும் தெரியாத நிலையில் தாயின் பரிதவிப்பினை இக்கவிகள் வெளிப்படுத்துகின்றன. அந்த அச்சத்துடன் மகன் போன கப்பலைப் பத்திரமாகக் கொண்டு சேர்க்குமாறும், தன் கண்மணியைக் காவல் செய்யுமாறும் இறைவனை வேண்டுகல் செய்கின்றார்.

'ஆழிக்கடலில் அந்தரத்தில் போற கப்பல்
பங்கம் வராமல் பவுத்திரண்டா றகுமான்'

என்று அல்லாவை வேண்டுகல் செய்கின்றார். அவ்வாறே அவன் போய்ச் சேர்ந்த இடமும், கல்வி கற்கும் இடமும் எவ்விடமோ என்று தெரியாது தவிக்கின்றார். மகனைப் பல நாட்களாகப் பிரிந்திருந்தபோது அவனுக்கு என்ன நடந்தது என்று தெரியாத நிலையில் அவனது தோற்ற அழகையும் சிறப்பையும் எண்ணி எண்ணித் தவிக்கின்றார். 'ஏழை அடியாள் இருந்தமுத ஒப்பாரி' என்று தான் பாடுவதை ஒப்பாரி என்று கூறுகின்றார். அன்புக்குரியவர் பிரிகின்றபோது வேதனை மிகுதியில் அழும் வேளையில் அவரின் வடிவழகையும் சிறப்பையும் சொல்லிப் புலம்புவது பொதுவான துயர வெளிப்பாட்டு முறையாகும். இது ஒப்பாரியின் முதன்மைப் பண்புமாகும். மகனுக்கு என்ன நடந்ததென்று தெரியாது தவிக்கின்ற இத்தாயும் மகனின் வடிவழகை எண்ணி ஏங்குகின்றார்.

'போட்ட செருப்பும் பொன் பதிச்ச மோதிரமும்
மார்பில் விழும் சால்வையும் - மகனார்
மறந்திருக்கக் கூடு தில்லை'

என மகனின் அழகை எண்ணிப் புலம்புகின்றார். சில கவிகளில் மகன் தன்னை மறந்துவிட்டானோ என்று ஏங்குகிறார். சில கவிகளில் அவனுக்காக அநுபவித்த துன்பங்களைச் சொல்லிப் புலம்புகின்றார். இக்கவிகளில் கவலைகளை ஆற்ற முனைவதும் ஆற்ற முடியாமல் தவிப்பதுமான தாயின் பரிதவிப்பு நிலையைப் பரவலாகக் காணலாம்.

'ஆறண்டால் ஆறுதில்லை
அமரென்றால் அமருதில்லை
பொங்கும் கடலுக்கு
பொறுமதி என்ன சொல்லட்டும்'

பொங்கிவரும் கடலுக்குத் தன் மனத்துயரை உவமித்து ஆற்றாமையால் தவிப்புறுவதைப் பாடுகின்றார். அடுத்து வருகின்ற கவியொன்றில் மனத்தைத் தேற்றுதல் செய்ய முனைகின்றார்.

'கதறியமுது கைசேதப் பட்டாலும்

ஆதி எழுதினதை அழிக்கவும் முடியுமோ?

ஆண்டவன் தனக்கு விதித்த விதியாகக் கொண்டு ஆறுதல் காணுகின்ற அடுத்தகணமே அதற்கு முரண்நிலையாகப் பாடுகின்றார்.

'வந்த விதியை மனம் பொறுத்து நானிரிப்பேன்

பெற்ற இளம் வயிறு பெருங்கடலாய் பொங்குதல்லோ'

எவ்வளவுதான் ஆறுதல் கூறினும் பெற்ற மனம் கட்டுக்கடங்காமல் பேதலித்து நிற்கும் இயல்பான நிலையைப் புலப்படுத்துகின்றார். துயர மிகுதியில் தவிக்கின்றபோது தன் அவலமான நிலையை சமூகத்திலே உள்ளவர்கள் பொருட்படுத்தாமல் உள்ளதையிட்டும் மனக்குமுறலை வெளிப்படுத்துவது குறிப்பிடத்தக்க விடயமாகும்.

'ஆண்கோழி கூவினால் ஆலமெல்லாம் கேட்கும்

பெண்கோழி கூவுறதை இவ்வுலகில் யாரறிவார்'

என்று குறியீடாக பெண் பற்றிய சமூகத்தின் தாழ்வுக் கருத்தியலை விமர்சிக்கின்றார். இது அப்பெண்ணின் மனக்குமுறலின் வெளிப்பாடாக அமைகின்றது. மகளை இழந்து தவிக்கின்றபோது மகனின் நிலையறிந்து சொல்வதற்கும், ஆறுதல் கூறுவதற்கும் தன் சமூகத்திலே எவரும் முனையாத நிலையில் அது ஒரு பெண்ணுக்கு ஏற்பட்ட அவலம் என்ற அடிப்படையிலேயே சமூகம் அக்கறை செலுத்தாமல் போனதை எண்ணி அவர் வேதனைப்படுகின்றார். இறுதியில் இக்கவிகளைப் பாடியமைக்கான நோக்கத்தைப் பின்வருமாறு பாடுகின்றார்.

'கற்றவளமில்லை கவிவாணர் தானுமில்லை

பெற்ற கவலையினால் புலம்பினது தாய்மாரே'

எனவே இத்தொகுதியில் உள்ள கவிகள் குறிப்பிட்ட பெண்ணின் தாய்மை உணர்வுகளை பாவனை அற்றவகையில் வெளிப்படுத்துகின்றன.

அக்கரைப்பற்றைச் சேர்ந்த முஸ்லிம் வயோதிபத் தாய் ஒருவர் பாடிய 'முத்த மகளுக்கு எழுதிய கவிகள்' (1991), 'இளைய மகளுக்கு எழுதிய கவிகள்' (1991), மற்றும் அவரது இளைய மகள் பாடிய 'ராத்தாவுக்கு எழுதிய கவிகள்' (1991) ஆகிய மூன்று கவித் தொகுதிகளும் தாய்க்கும் மகள்மாருக்கும் இடையில் ஏற்பட்ட பிரிவு, அதனால் ஏற்பட்ட ஏக்கம் என்பவற்றையும் ஆண் துணையற்ற ஏழைக் குடும்பமொன்றின் துன்பப்பட்ட பொருளாதார வாழ்வினையும் பேசுகின்றன.

குறித்த தாய் தம் வறுமை காரணமாக இளைய மகளை 1990களின் ஆரம்பத்தில் பணிப்பெண்ணாக சவுதி அரேபியாவுக்கு அனுப்பிவிட்டுத் திருமணமான தன் முத்த மகளுடன் வாழ்ந்து வந்தபோது இருவருக்குமிடையே ஏற்பட்ட பிரச்சினை காரணமாகத் தாய் வீட்டைவிட்டு வெளியேற்றப்பட்டார். அந்நிலையில் தனிமைப்படுத்தப்பட்ட அத்தாய் தனக்கு ஏற்பட்ட துயரைக் கவிகளாகப் புனைந்து முத்த மகளுக்கு அனுப்பினார் (முத்த மகளுக்கு எழுதிய கவிகள்). அதேவேளை சவுதி அரேபியாவுக்கு உழைக்கச் சென்ற தனது இளைய மகளுக்கும் ஒரு கவித் தொகுதியை அனுப்பினார் (இளைய மகளுக்கு எழுதிய கவிகள்). தாயின்

கவிகளைப் படித்துக் கவலையுற்ற இளைய மகள் தன் வேதனைகளைத் தாய்க்குத் துயரை ஏற்படுத்திய அக்காவுக்குக் கவிகள் (ராத்நாவுக்கு எழுதிய கவிகள்) மூலம் (ஒலிப்பதிவு நாடாவில் பதிவு செய்து) தெரியப்படுத்தினார்.

தாயால் எழுதப்பட்ட முதல் இரு கவித் தொகுதிகளும் ஒரு தாய்க்கு மகள் தீராத வேதனையை ஏற்படுத்தும்போது அத்தாயின் மனம் அடைகின்ற பரிதவிப்பினை வெளிப்படுத்துகின்றன. பெற்று வளர்த்தெடுத்த தாய்க்கு இவ்வாறு செய்துவிட்டாயே! ஏன் இதைச் செய்தாய்! என்ற ஏக்கமும் ஏமாற்றமும் முதல்க் கவித் தொகுதியில் ஊடுபாவாக உள்ளன.

'பத்துமாதம் நான் சுமந்து - ஒன்ன பாராட்டிப் பெத்தெடுத்த
குத்தமிது என்று குழறி அழுதேன் மகளே'

'ஊட்டி வளத்து உன்னளவில் நான் உத்தேசித்து

பாடுபட்டேன் என்று இந்தப் பரிசு தந்தாய் என்ற

சீனிமகள்'

என்றவாறு தாயுள்ளம் அடைகின்ற தவிப்பினை மகளிடம் சொல்லிப் புலம்புவனவாகப் பல கவிகள் அமைகின்றன. தாயானவள் பிள்ளைகளைப் பெற்று வளர்த்தெடுப்பதில் அநுபவித்த துயரங்களை நினைந்து புலம்பும்போது பெண்பிள்ளைகளைத் திருமணம் செய்து வைப்பதில் எதிர்நோக்கிய இன்னல்களைப் பற்றி அதிகம் பாடுகின்றார். இங்கு பெண் தலைமைத்துவக் குடும்பமொன்றில் பெண்ணானவள் தன் பெண் குழந்தைகளைச் சீதனம் சேர்த்துத் திருமணம் செய்து வைப்பதில் எதிர்கொள்ளும் இன்னல்கள் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன.

'பெத்து வளத்து பேருவெச்ச மக்களுக்கு - ஒரு

ஆண் துணையத் தேட வாப்பா அறிவுகெட்டுப் போயிருந்தார்'

என்று பெண் பிள்ளைகளைத் திருமணம் செய்து வைப்பதில் எவ்வித அக்கறையும் இல்லாத தன் கணவனின் பொறுப்பற்ற போக்கை எடுத்துக்காட்டுகின்றார். மற்றொரு கவியில் அவர்களுக்குச் சொத்துக்கள் சேர்ப்பதிலும் அவர் அக்கறை காட்டாததைப் பாடுகிறார். இந்நிலையில் பிள்ளைகளுக்குச் சொத்துச் சேர்ப்பதிலும், திருமணம் செய்து வைப்பதிலும் அவர் அநுபவித்த துன்பங்களை வெளிப்படுத்துகின்றார்.

'மக்களுக்காக நான் மனம் துணிஞ்சி தேர் ஏறி

காத்தில் பறந்தேன் மகளே கரைசேப்பம் என்று சொல்லி'

'நம்முட முண்பேர் மக்களுக்கும் முடிவு என்ன என்று சொல்லி - நான்

ஆணுக்கே உத்தரிச்சேன் - இந்த ஆலிலே மகளாரே'

சமூகத்திலே உள்ள சீதன நடைமுறையின் காரணமாக ஏழைக்குடும்பப் பெண்களை மணமுடித்து வைப்பதென்பது பாரிய சமூகப் பிரச்சினையாக உள்ளது. இந்தக் குடும்பச்சுமை பெண்களைச் சார்கின்றபோது இப்பிரச்சினை இன்னும் மோசமடைகின்றது. முத்த மகளாலும், அவளது கணவனாலும் தான்

துயரப்படுத்தப்பட்டதைச் சொல்லிப் புலம்பி இறுதியிலே தனது முன்று மகளுக்காகவும் அல்லாவிடம் அருள் வேண்டுகின்றார்.

*'பெத்த வயிறு பேதலிச்சி நான் குமுற - என்ர
தங்க மகள் முணயும் - நீ தளிராக்கித்தா றகுமான்'*

இங்குத் தாய்மை உணர்வின் வெளிப்பாட்டைக் காணலாம். எவ்வளவுதான் துயர் செய்தபோதும் மூத்த மகளின் வாழ்வு சிறக்கவும் அவர் வேண்டுகல் செய்வது ஒரு தாயின் மனநிலையை எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

அவர் பல கவிகளிலே தனது இறப்புப் பற்றிப் பாடுகின்றார். இது அவரது தவிப்பின் தாங்கொண்ணா நிலையைக் காட்டுகின்றது. ஒருவருக்கு மிகுந்த வேதனை ஏற்படும்போது தன்னை அழிக்க நினைப்பதும், அழித்துக்கொள்ளப்போவதாக மற்றவர்களிடம் சொல்லிப் புலம்புவதும், தன்னுயிரை எடுத்துக்கொள்ளுமாறு இறைவனிடம் வேண்டுவதும் மனித இயல்பாகும். இந்த உணர்வு வெளிப்பாடுகளை இக்கவிகளிலே காணலாம்.

*'என்ர கண்டு மகளாரர் கண்ணில் முளியாமலுக்கு - நான்
மண்மறைந்து போக எனக்கி ஒரு மவுத்த உற்றுத்தா ஆண்டவனே'*

வேதனையின் விளிம்பில் அவர் இறைவனிடம் இறப்பை வேண்டுகின்றார். சில கவிகளில் இறைவன் தன்னை இன்னும் எடுக்காமல் இருக்கிறானே என்று நொந்துகொள்கிறார். சிலபோது சாகத் துணிந்துவிட்டதாகப் புலம்புகிறார்.

தனது மரணம் பற்றிப் பாடும்போது தனது மரணக் கிரியைகளைச் செய்வதற்கு யாருமே இல்லையே என்று புலம்புவது அவரது பரிதவிப்பினை மேலும் அதிகப்படுத்துகின்றது. தனது மரணமும் இறுதிக் கிரியைகளும் தன் மூத்த மகளிடம் நடக்கவேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டது நடக்கவில்லையே என்று ஏங்குகின்றார். அனாதரவாக்கப்பட்ட ஒரு வயோதிபத் தாயின் மனநிலையினை இக்கவிகள் வெளிப்படுத்துகின்றன.

இளைய மகளுக்கு அனுப்பிய கவிகள் ஒரு தாய்க்கு மகள் தீராத வேதனையை ஏற்படுத்தும்போது அத்தாயின் மனம் படுகின்ற அவத்தைகளை மட்டுமன்றி இளம் பெண்களை வறுமையின் நிமித்தம் வெளிநாடு அனுப்பிவிட்டு ஏங்கித் தவிக்கின்ற தாயுள்ளத்தையும் காட்டுகின்றன. இத்தகைய உணர்வு வெளிப்பாடுகள் பற்றி எழுத்து இலக்கியங்களிலே பேசப்படுவது அரிதாகும்.

*'தாயாரும் ஏழை நம்மளத் தாவரிப்பார் இல்லயென்று - நீ
சவுதிக்கிப் போயி உழைக்க-ஒண்ட தலையெழுத்தோ என்ர சீனிமகள்'*

தாய் மகளின் தலையெழுத்தை எண்ணி ஏங்குகின்றார். குடும்பத்தின் ஏழ்மை நிலையினால் தன் மகளுக்கு வெளிநாடு சென்று துயரப்படும் நிலை ஏற்பட்டுவிட்டதே என்று ஏங்குகின்றார்.

*'ஒண்ட மண்டயில் எழுதி மயித்தால முடிவெச்ச
எழுத்த அழிக்க நான் என்ன சைவன்கா மகளே'*

தம் வறுமைப்பட்ட வாழ்வை எண்ணித் தவிக்கின்றார். மகளின் வாழ்வை நினைத்து தம் இன்னல்களை இறைவனிடம் சொல்லி அழுவது அவரது பல கவிகளினதும் பொருளாக அமைந்துள்ளது. சில கவிகளிலே அவளுக்காக அல்லாவிடம் மன்றாடுகின்றார். சில கவிகளிலே தம் இன்னல்களைச் சொல்லி அல்லாவிடம் மன்றாடுமாறு மகளிடம் வேண்டுகின்றார். அதேவேளை வெளிநாடு சென்று உழைக்கும் மகளின் துணியை எண்ணி அமைதியும் அடைகின்றார்.

*'முணு குமர்களுக்கும் - ஒரு முடிவுமில்ல என்று சொல்லி - நீ
காலெடுத்து வெச்சாய் உனக்கு கருணை சைவான்; என்ற சீனிமகள்'*

இங்குத் தம் குடும்ப இன்னல்களுக்கு விடிவு ஏற்படப்போவதை எண்ணி மகிழ்ச்சியும் அடைகிறார்.

இளைய மகளால் இயற்றப்பட்ட (ராத்தாவுக்கு எழுதிய கவிகள்) கவிகள் தாய்க்கு ஏற்பட்ட அவலம், உறவுகளைப் பிரிந்திருத்தல் என்பவற்றால் உண்டான ஏக்கங்களை மட்டுமன்றி மத்திய கிழக்கு நாட்டுக்குப் பணிப்பெண்ணாகச் சென்ற ஏழைப் பெண்ணின் அவலங்களையும் பேசுகின்றன. இது சமகால சமூக அவலமொன்றின் வகைமாதிரியான வெளிப்பாடாகும்.

1978 இல் இலங்கையில் திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கை கொண்டு வரப்பட்டதைத் தொடர்ந்து மத்திய கிழக்கு நாடுகளுக்கு அதிகமானோர் பணியாட்களாகச் சென்றனர். இந்நிலையில் குடும்பச் சூமையைப் ஏற்றுப் பல ஏழைப் பெண்கள் வெளிநாடு சென்றனர். இவர்களில் ஒருவராகவே குறித்த தாயின் இளைய மகளும் சவுதி அரேபியாவுக்குப் பணிப்பெண்ணாக அனுப்பப்பட்டார். இந்நிலையில் உறவுகளைப் பிரிந்திருந்தமை, அவ்வேளை அக்காவால் தாய்க்கு ஏற்படுத்தப்பட்ட துயரம் என்ற இரண்டினாலும் அவர் அடைந்த ஏக்க உணர்வுகளைக் கவிவடிவில் பாடி ஒலிப்பதிவு நாடாவில் பதிவு செய்து அனுப்பியிருந்தார். இக்காலக்கட்டத்தில் வெளிநாடு சென்றவர்கள் தமது துயரங்களை உறவுகளுடனும் உரையாடும் தன்மையில் பாடியோ, பேசியோ ஒலிநாடாவில் பதிவுசெய்து அனுப்புவது வழக்கமாக இருந்தது. இதனூடாக உறவினர் அருகில் இருக்கும் உளநிலையை அவர்கள் பெற்றுக்கொள்கின்றனர். குறித்த பெண் தனது ராத்தாவுடனும் மைத்துனருடனும் உரையாடுகின்ற அமைப்பில் உருக்கமுடன் அந்தக் கவிகளைப் பாடியுள்ளார். முக்கியமாக, குடும்பச் சூமையை ஏற்று வெளிநாடு வந்து துன்பப்படுகின்ற தனது நிலையை எண்ணி ஏங்குகின்ற தன்மையை இக்கவிகளில் அதிகம் காணலாம். இதனூடாக அக்காவிடம் மனமாற்றத்தை ஏற்படுத்த விழைகின்ற உளவியலொன்று ஊடாடி நிற்பதைக் காணலாம்.

*'ஏழையாப் படைத்து இந்த இன்னல் எல்லாம் தாங்கவெச்சி - இந்த
பூலோகத்தில் உட்ட ஒண்ட புதுமய நான் கேட்டமுறன்'*

இறைவேண்டுதலை அடுத்து இடம்பெறுகின்ற முதலாவது கவியிலேயே தன்னை ஏழையாகப் படைத்து இவ்வாறு வெளிநாட்டில் துன்பங்களை அநுபவிக்கச் செய்த இறைவனின் செயலை எண்ணி வேதனை அடைகின்றார். அடுத்துவரும்

கவிகளிலும் தான் அடையும் துன்பங்களை இறைவன் தனக்கு விதித்த பங்காகக் கொண்டு ஏங்குகின்றார்.

'சின்னம் சிறு வயசு திசை தெரியா பருவம்
சுவதியில போய் உழைக்க நீ தந்த பங்கோ என் ஆண்டவனே'

என்று அனுபவங்கள் இல்லாத சிறுவயதிலேயே வெளிநாடு வந்து துன்பப்படுகின்ற நிலையை நீயே தந்தாய் என இறைவனை நொந்துகொள்வது அவரது உள்ளக் குமுறலை வெளிப்படுத்துகின்றது. இவ்வாறு தன் துன்பப்பட்ட நிலையை எண்ணி ஆண்டவனை நொந்து பாடும் அவர் குடும்பச் சூமையின் நிர்ப்பந்தம் காரணமாக வெளிநாடு வந்து துயரப்படுவதைப் பல கவிகளிலே தெரியப்படுத்துகின்றார்.

'பங்கப் புறக்கி பகுத்தெடுப்போம் என்று சொல்லி - நம்முட
உரை எழுந்து ராத்தா - நான் உலகமெல்லாம் சுத்துறன்'

'அண்ணன் தம்பி இல்ல நமக்கு ஆருதவி என்று சொல்லி - நம்முட
பங்கப் புறக்க - நான் பறந்து வந்தேன்கா ராத்தா'

குடும்பத்தின் ஒட்டுமொத்தச் சூமைகளும் அப்பெண் மேல் சுமத்தப்பட்டுள்ளமை இக்கவிகளில் தெரிகின்றது. முக்கியமாக சகோதரிகளைத் திருமணம் செய்து கொடுக்க வேண்டிய முதன்மைப் பொறுப்பு இப்பெண்கள் மீது சுமத்தப்பட்டுள்ளமை தெரிகின்றது. அதேவேளை ஏற்கனவே மணம் செய்து கொடுத்துள்ள தன் அக்காவுக்கும் அப்பெண்ணே உழைக்க வேண்டிய நிலையினையும் பாடுகின்றார்.

'காணிபூமி இல்ல வாப்பா - நம்மள
கரைசேக்க மாட்டார் என்று நான்
கால் எடுத்து வெச்சேன் மச்சான்
உங்கட கடமைகள் சைவோமென்று'

கிழக்கிலங்கையின் பொருளாதார அமைப்பில் விவசாயக் காணிகளே பொருளாதாரத்தை ஈட்டும் முக்கிய மூலதனமாக அமைந்துள்ள நிலையில் நிலத்தை உடைமையாகக் கொண்டிராதவர்கள் தமது பெண்பிள்ளைகளைத் திருமணம் செய்து கொடுப்பதில் பல சிரமங்களை அனுபவித்தனர். இத்தகையதொரு நிலையில் தனது சகோதரிகளுக்குச் சீதனம் சேர்க்கவேண்டிய முதன்மைப் பொறுப்பை ஏற்றுக் குறித்த பெண் வெளிநாடு சென்று உழைப்பதை இக்கவி காட்டுகின்றது.

பாரம்பரியமான சமூக அமைப்பினுள் வாழ்ந்த பெண்களுக்கு வீட்டைவிட்டு வெளியே வேலை செய்யும் முதல் அனுபவத்தை இந்த வெளிநாட்டு வேலைவாய்ப்புத்தான் வழங்கியது. எத்தகைய வெளி அனுபவங்களையும் பெற்றிராத அந்த இளம்பெண் திடீரென வெளிநாட்டிற்குப் புறப்பட்டபோதும், அங்குச் சென்றபோதும் அடைந்த அச்சம், பிரிவு, ஏக்கம் ஆகியவற்றையெல்லாம் இந்தக் கவிகள் இயல்பாக வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன. வெளிநாடு போகுமுன்

விமான நிலையத்தில் அவர் அடைந்த தவிப்பைப் பின்வரும் கவி புலப்படுத்துகின்றது.

'ஏறினன் கப்பலில் இருந்தன் அந்தப் பத்திரிப்பில்
பூட்டினன் வார - என்ர பொறி கலங்கிப் போச்சிதும்மா'

சுற்றம் சுகங்களையும் உளரையும் விட்டுத் தன்னந்தனியாகப் பிரிந்து சென்றபோது ஏற்பட்ட உளத்தவிப்பை இயல்பாக வெளிப்படுத்துகின்றார். அவ்வாறே சவுதிக்குச் சென்று இறங்கிய போதும் அடைந்த அச்சத்தையும் ஏக்கத்தையும் பின்வருமாறு பாடுகின்றார்.

'பாச தெரியா படிப்பறிவும் நான் குறைய
என்ன சைவோம் என்று ராத்தா - நான்
இருந்தமுதேன் அந்த யாபோட்டில்'

கிராமத்திலிருந்து சென்ற அந்தப் பெண் சவுதி நாட்டவரின் அரபு மொழி தெரியாத நிலையில் தனக்குக் கல்வியறிவும் குறைவு என்ற தாழ்வு உணர்வோடு என்ன செய்வது என்று புரியாது அடைந்த தவிப்பையும் அச்சத்தையும் வெளிப்படுத்துகின்றார்.

வெளிநாட்டிற்குப் பணிப்பெண்களாகச் செல்பவர்கள் எதிர்கொள்ளும் மற்றொரு தாக்கம் தனிமையைத் தாங்க முடியாமல் அடைகின்ற பிரிவு வேதனையாகும். மேற்படி பெண்ணின் கவிகளிலே பிரிவு வேதனை பரவலாக இடம்பெறுகின்றது.

'என்ர கட்டை சவுதியில் - நான் காலம் கழத்தறன் - என்ர
உசிரு பறந்து மச்சான் ஒங்கிட ஊட்ட வந்து பாத்திரிக்கி'

சவுதியில் அவர் ஒரு ஐடமாகவே வாழ்வதையும், அவரது நினைவுகளெல்லாம் தன் வீட்டிலேயே இருப்பதையும் பாடுகின்றார். அடுத்த கவியில் 'ஆறுதலச் சொல்லி அதோ அனுப்பிவையுங்கோ' என்று தன் பிரிவு வேதனைக்கு ஆறதல் கூறுமாறு வேண்டுகின்றார்.

இவ்வாறு வெளிநாட்டுக்குப் பெண்கள் பணியாட்களாகச் செல்வதைப் பொருளாகக் கொண்டு பெண்களால் பாடப்பட்ட பல பாடல்கள் அவர்கள் வெளிநாடு சென்றமைக்கான குடும்பப் பின்னணிகளையும் அவர்கள் அனுபவித்த பல்வேறு வேதனைகளையும், ஏக்கங்களையும் இயல்பாக வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன.

இத்தகைய குடும்பப் பிரச்சினைகள் சார்ந்த இரங்கல் கவிகளைத் தவிர தம்முடன் நெருக்கமானவர்கள் மரணிக்கும்போது ஒப்பாரி நிலைப்பட்ட கவிகளைப் பாடுகின்ற மரபும் கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம் பெண்கள் மத்தியில் இருந்து வந்திருக்கின்றது. இலங்கை முஸ்லிம் காங்கிரஸ் கட்சியின் தலைவர் எம்.எச்.எம். அஸ்ரப் மரணமடைந்தபோது ரகுமத்தும்மா (மருதமுனை) முதலிய பெண்களால் பாடப்பட்ட பல ஒப்பாரிக் கவித் தொகுதிகள் இதற்கு எடுத்துக்காட்டுகளாகும். ஒப்பாரிப் பாடலொன்றில் இடம்பெறத்தக்க பல்வேறு பொருள், வடிவக்

கூறுகளையெல்லாம் உட்கொண்ட இக்கவிகள் அவற்றைப் பாடிய பெண்களின் இயல்பான புலம்பல்களாக அமைந்துள்ளன.

கவிகளும் சிக்கல் விடுவிப்பும்

கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம் கிராமியப் பெண்கள் கவிகளின் ஊடாகத் தொடர்பாடல் கொள்கின்ற - உரையாடுகின்ற ஒரு மரபைக் கொண்டிருக்கின்றனர்; தாம் எதிர்கொள்ளும் வாழ்க்கைச் சிக்கல்களில் இருந்து விடுபடுவதற்கான ஒரு வழிமுறையாகவே கவிகளைப் புனைந்து பாடியிருக்கின்றனர். வேதனைகளைக் கவிகளாகப் புனைந்து தனிமையில் பாடுவதன் ஊடாக அல்லது அக்கவிகளை அந்த வேதனைக்குக் காரணமானவர்களுக்கு அனுப்புவதன் ஊடாகத் தமது மனதில் உள்ள துயரங்களை வெளியேற்றி மன ஆறுதல் பெற முனைகின்றனர். அதாவது இக்கவிகள் உணர்ச்சிகளின் வடிகால்களாகவும் சிக்கல்களைத் தீர்க்கின்ற ஊடகமாகவும் விளங்குகின்றன. மனச்சுமைகளை மற்றவர்களுடன் பகிர்ந்துகொள்ளலும் அதனுடாக மன அமைதி காணலும் - முரண்பாட்டைத் தீர்த்தலும் இத்தொடர்பாடலின் நோக்கங்களாக இருந்துள்ளன.

சில கவி அளிக்கைகள் அளிக்கையைச் செய்யும் வேதனையுற்ற பெண்ணின் உள ஆறுதலை அடிப்படையாகக் கொண்டன. சில கவிகள் உள ஆறுதலோடு சிக்கல் விடுவிப்பையும் நோக்காகக் கொண்டன. கல்விக்காகத் தன்னை விட்டுப் பிரிந்து சென்ற மகனை எண்ணித் தாய் பாடிய கவிகள், தன்னைவிட்டுப் பிரிந்த கணவனை எண்ணிப் பாடிய கவிகள், ஒப்பாரிக் கவிகள் என்பன உள ஆறுதலையே உள்ளார்ந்த நோக்காகக் கொண்டன. ஆனால் 'மாமிக்கு மருமகள் எழுதிய கடிதம்', 'முத்த மகளுக்கு எழுதிய கவிகள்', 'ராத்நாவுக்குப் பாடிய கவிகள்', 'இளைய மகளுக்குப் பாடிய கவிகள்' முதலான கவிகள் சிக்கல் விடுவிப்பையும் நோக்காகக் கொண்டவை.

நுணுக்கமாக நோக்கின் உள அமைதி என்பதும் ஒரு சிக்கல் விடுவிப்பு நிலையே! வேதனைக்குக் காரணமானவர் - வேதனைக்குள்ளானவர் ஆகிய இருவரிடத்திலும் மன அமைதியை ஏற்படுத்தி இயல்புநிலையினை ஏற்படுத்தும் ஊடகமாக இக்கவிகள் பயன்பட்டுள்ளன. மன அழுத்தங்களில் இருந்து விடுபடுதலானது சிக்கல் விடுவிப்பு நிலையை ஏற்படுத்துகின்றது. இது ஒரு 'உளத்தாய்மையாக்கச்' செயற்பாடாகும். இதனை அரிஸ்ரோட்டில் 'கதார்சிஸ்' என்று கூறுவார். 'கதார்சிஸ்' மன அமைதியினையும் சிக்கல் விடுவிப்பினையும் நிறைவேற்றுவதாகக் கூறுவார் (Esta Powell, n.d.).

கவித் தொடர்பாடல் மூலமான உள அமைதி - அதனுடான சிக்கல் விடுவிப்பு நிலையினை எய்துதல் என்பதற்கு 'முத்த மகளுக்கு எழுதிய கவிகள்', 'இளைய மகளுக்குப் பாடிய கவிகள்', 'ராத்நாவுக்குப் பாடிய கவிகள்' என்ற முன்று கவித் தொகுதிகளின் சுற்றுவட்ட அளிக்கைகள் எளிமையான எடுத்துக்காட்டுகளாகும். தாயாலும் இளைய மகளாலும் பாடப்பட்ட கவிகளை முத்த மகளும் அவரது கணவரும் கேட்டு, படித்து மிகவும் மனம் நொந்ததாகக் கள அய்வின்மூலம் அறிய முடிந்தது. எனவே இந்தக் கவிகள் துன்பத்திற்குக் காரணமானவரிடத்திலும்

உணர்ச்சி வெளியேற்றத்தை ஏற்படுத்தி முரண்பாட்டுக்கான தீர்வையும் ஏற்படுத்தியுள்ளன எனலாம்.

துணைநின்றவை

- ❖ உதுமான் ஸாஹிப்,எம்.வை. (தொகு.), 2006, கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம் கிராமியக் கவிகள், அக்கரைப்பற்று: முஹம்மது அப்ராஸ் வெளியீட்டகம்.
- ❖ நுஃமான்,எம்.ஏ., 1980, 'கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்களின் வாழ்க்கை முறைகளும் நாட்டார் வழக்குகளும் ஒரு பயன்நிலை ஆய்வு', சிவத்தம்பி,கா.,(பதி.), இலங்கைத் தமிழ் நாட்டார் வழக்கியல், யாழ்ப்பாணம்: தமிழ்த்துறை வெளியீடு, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.
- ❖ யோகராசா,செ., (தொகு.), 2002, ஈழத்து வாய்மொழிப் பாடல் மரபு, திரிகோணமலை: பண்பாட்டுத் திணைக்களம், கல்வி, பண்பாட்டலுவல்கள் விளையாட்டுத்துறை இளைஞர் விவகார அமைச்சு.
- ❖ Esta, Powell, n.d., Catharsis in Psychology and Beyond: A Historic Overview, <http://primal-page.com/cathar.htm>.

கையெழுத்துப் பிரதிகள்

- ❖ முஸ்லிம் வயோதிபப் பெண்ணின் மகள், 1991, ராத்தாவுக்கு எழுதிய கவிகள்.
- ❖ முஸ்லிம் வயோதிபப் பெண், 1991, முத்த மகளுக்குப் பாடிய கவிகள்
- ❖1991, இளைய மகளுக்குப் பாடிய கவிகள்.
- ❖ நஹ்மத்தும்மா,எம்.எச்.எம்., 2000, அஷ்ரப் ஒப்பாரி.